इति तेन पुरा भीरु मर्य्यादा स्थापिता बलात् । उद्दालकस्य पुत्रेण धर्म्या वै श्वेतकेतुना । ४०३५
सौदासेन च रम्भोरु नियुक्ता पुत्रजन्मनि । मदयन्ती जगामर्षिं वशिष्ठमिति नः श्रुतं ।
तस्माल्लेभे च सा पुत्रमश्मकं नाम भाविनी । भार्य्या कल्माषपादस्य भर्तुः प्रियचिकीर्षया ।
अस्माकमपि ते जन्म विदितं कमलेक्षणे । कृष्णद्वैपायनाद्भीरु कुरूणां वंशवृद्धये ।
अत एतानि सर्व्वाणि कारणानि समीक्ष्य वै । ममैतद्वचनं धर्म्यं कर्तुमर्हस्यनिन्दिते ।
ऋतावृतौ राजपुत्रि स्त्रिया भर्ता पतिव्रते । नातिवर्तव्य इत्येवं धर्म्मं धर्म्मविदो विदुः । ४०४०
शेषेष्वन्येषु कालेषु स्वातन्त्र्यं स्त्री किलार्हति । धर्म्ममेवं जनाः सन्तः पुराणं परिचक्षते ।
भर्ता भार्य्यां राजपुत्रि धर्म्यं वाऽधर्म्यमेव वा । यद्ब्रूयात्तत्तथा कार्य्यमिति वेदविदो विदुः ।
विशेषतः पुत्रगृद्धी हीनः प्रजननात्स्वयं । यथाऽहमनवद्याङ्गि पुत्रदर्शनलालसः ।
तथा रक्ताङ्गुलिनिभः पद्मपत्रनिभः शुभे । प्रसादार्थं मया तेऽयं शिरस्यभ्युद्यतोऽञ्जलिः ।
मन्नियोगात्सुकेशान्ते द्विजातेस्तपसाऽधिकात् । पुत्रानृगुणसमायुक्तानुत्पादयितुमर्हसि । त्वत्कृतेऽहं पृथुश्रोणि गच्छेयं पुत्रिणां
गतिं । ४०४५
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्ता ततः कुन्ती पाण्डुं परपुरञ्जयं । प्रत्युवाच वरारोहा भर्तुः प्रियहिते रता ।
पितृवेश्मन्यहं बाला नियुक्ताऽतिथिपूजने । उग्रं पर्य्यचरं तत्र ब्राह्मणं शंसितव्रतं ।
निगूढनिश्चयं धर्म्मे यन्तं दुर्व्वाससं विदुः । तमहं शंसितात्मानं सर्व्वयत्नैरतोषयं । स मेऽभिचारसंयुक्तमाचष्ट भगवान्वरं ।
मन्त्रं त्विमञ्च मे प्रादादब्रवीच्चैव मामिदं । यं यं देवं त्वमेतेन मन्त्रेणावाहयिष्यसि । अकामो वा सकामो वा वशं ते समुपैष्यति ।
तस्य तस्य प्रसादात्ते राज्ञि पुत्रो भविष्यति । इत्युक्ताऽहं तदा तेन पितृवेश्मनि भारत । ४०५०
ब्राह्मणस्य वचस्तथ्यं तस्य कालोऽयमागतः । अनुज्ञाता त्वया देवमाह्वयेयमहं नृप ।
तेन मन्त्रेण राजर्षे यथास्यान्नो प्रजा हिता । आवाहयामि कं देवं ब्रूहि सत्यवतां वर ।
त्वत्तोऽनुज्ञाप्रतीक्षां भो विद्ध्यस्मिन्कर्म्मणि स्थितां ।
॥ पाण्डुरुवाच ॥ अद्यैव त्वं वरारोहे प्रयतस्व यथाविधि । धर्म्ममावाहय शुभे स हि लोकेषु पुण्यभाक् ।
अधर्म्मेण न नो धर्म्मः संयुज्येत कथञ्चन । लोकश्चायं वरारोहे धर्म्मोऽयमिति मन्यते । ४०५५
धार्म्मिकश्च कुरूणां स भविष्यति न संशयः । धर्म्मेण चापि दत्तस्य नाधर्म्मे रंस्यते मनः ।
तस्माद्धर्म्मं पुरस्कृत्य नियता त्वं शुचिस्मिते । उपचाराभिचाराभ्यां धर्म्ममावाहयस्व वै ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ सा तथोक्ता तथेत्युक्त्वा तेन भर्त्रा वराङ्गना । अभिवाद्याभ्यनुज्ञाता प्रदक्षिणमवर्त्तत ।
इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वणि कुन्तीपुत्रोत्पत्त्यनुज्ञाने द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ २२ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ सम्वत्सरधृते गर्भे गान्धार्य्या जनमेजय । आह्वयामास वै कुन्तीगर्भार्थं धर्म्म च युतं ।
सा बलिं त्वरिता देवी धर्म्मायोपजहार ह । जजाप विधिवज्जप्यं दत्तं दुर्व्वाससा पुरा । ४०६०
आजगाम ततो देवो धर्म्मो मन्त्रबलात्ततः । विमाने सूर्य्यसङ्काशे कुन्ती यत्र जपस्थिता ।
विहस्य तां ततो ब्रूयाः कुन्ति किन्ते ददाम्यहं । सा तं विहस्यमानाऽपि पुत्रं देह्यब्रवीदिदं ।